

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	<i>I Tiedonantoja</i>	
	Komissio	
2001/C 295/01	Euron kurssi	1
2001/C 295/02	Yhdistetyn nimikkeistön (CN) yhdenmukainen soveltaminen (Tavaroiden luokittelu)	2
2001/C 295/03	Vuoden 1984 televiestintälain (Telecommunications Act) 12 kohdan 6A alakohdan mukainen ilmoitus – Muutokset Vodafone Ltd:n ja BT Cellnetin toimilupiin	4
	Euroopan keskuspankki	
2001/C 295/04	Euroopan keskuspankin lausunto, annettu 11 päivänä lokakuuta 2001, Euroopan unionin neuvoston pyynnöstä, joka koskee ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi työvoimakustannusindeksistä (CON/2001/33)	5
	<i>II Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osastoa koskevat valmistavat säädökset</i>	
2001/C 295/05	Alankomaiden kuningaskunnan aloite neuvoston päätöksen tekemiseksi joukkotuhonnasta, rikoksista ihmisyyttä vastaan ja sotarikoksista vastuussa olevia henkilöitä koskevan eurooppalaisen yhteyspisteiden verkoston perustamisesta	7
2001/C 295/06	Belgian kuningaskunnan, Ranskan tasavallan, Espanjan kuningaskunnan ja Yhdistyneen kuningaskunnan aloite yhteisiä tutkintaryhmiä koskevan neuvoston puitepäätöksen tekemiseksi	9

I

(Tiedonantoja)

KOMISSIO

Euron kurssi ⁽¹⁾**19. lokakuuta 2001**

(2001/C 295/01)

1 euro	=	7,4366	Tanskan kruunua
	=	9,4715	Ruotsin kruunua
	=	0,6249	Englannin puntaa
	=	0,9009	Yhdysvaltain dollaria
	=	1,4204	Kanadan dollaria
	=	109,1	Japanin jeniä
	=	1,4777	Sveitsin frangia
	=	7,969	Norjan kruunua
	=	92,65	Islannin kruunua ⁽²⁾
	=	1,7793	Australian dollaria
	=	2,1665	Uuden Seelannin dollaria
	=	8,336	Etelä-Afrikan randia ⁽²⁾

⁽¹⁾ *Lähde:* Euroopan keskuspankin ilmoittama viitekurssi.

⁽²⁾ *Lähde:* Komissio.

YHDISTETYN NIMIKKEISTÖN (CN) YHDENMUKAINEN SOVELTAMINEN

(Tavaroiden luokittelu)

(2001/C 295/02)

Tariffi- ja tilastonimikkeistä ja yhteisestä tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1783/2001 ⁽²⁾, 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti annetut selittävät huomautukset.

Muutetaan "Euroopan yhteisöjen yhdistetyn nimikkeistön selittävät huomautukset" ⁽³⁾ seuraavasti:

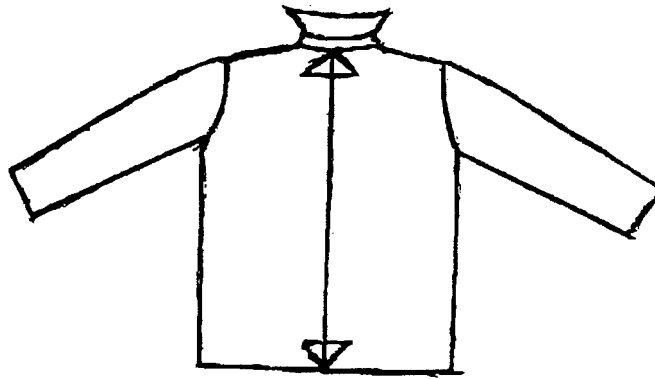
Sivu 222

Lisätään nimikettä 6101 koskevien selittävien huomautusten jälkeen seuraava teksti:

"6101 10 10
6101 20 10,
6101 30 10 Päällystakit, autoilutakit, viitat, kaavut ja niiden kaltaiset tavarat
ja
6101 90 10

Näihin alanimikkeisiin kuuluville päällystakeille ja niiden kaltaisille tavaroille on ominaista muun muassa se, että ne ulottuvat päälle puettuina vähintään reiden puoliväliin.

Miesten (ei poikien) standardikokoa (normaalikokoa) olevalla vaatekappaleella voidaan yleensä katsoa olevan vaadittu vähimmäispituus, jos vaate suoraksi asetettuna ja mitattuna selkäpuolelta niskasaumasta (7. kaulanikaman kohdalta) helmaan vastaa pituudeltaan jäljempänä olevassa taulukossa annettuja, senttimetreinä ilmoitettuja pituuksia (ks. jäljempänä oleva kuva).

Taulukossa annetut mitat ovat miesten (ei poikien) vaatekappaleiden standardikokojen (normaalikokojen) keskiarvoja kokoryhmistä S (Small, pienet koot), M (Medium, keskikoot) ja L (Large, suuret koot).

Miesten (ei poikien) vaatekappaleiden standardikokojen pituudet senttimetreinä, mitattuna selkäpuolelta niskasaumasta helmaan

S (small) pienet koot	M (medium) keskikoot	L (large) suuret koot
86 cm	90 cm	92 cm

⁽¹⁾ EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 241, 11.9.2001, s. 7.

⁽³⁾ EYVL C 199, 13.7.2000, s. 1.

Vaatekappaleet, jotka eivät täytä päällystakeilta ja niiden kaltaisilta tavaroilta vaadittua vähimmäispituutta (pituus reiden puoliväliin), luokitellaan näihin alanimikkeisiin kuuluvia autoilutakkeja (autoilutakit ja niiden kaltaiset, ks. jäljempänä oleva määritelmä) lukuun ottamatta alanimikkeeseen 6101 10 90, 6101 20 90, 6101 30 90 tai 6101 90 90 kuuluvia.

AUTOILUTAKIT

Autoilutakit ovat väljiä, pitkähihaisia päällysvaatteita, joita käytetään kaiken muun vaatetuksen päällä ja jotka on tarkoitettu suojaamaan säältä. Nämä takit on valmistettu raskaista tekstiilikankaista, ei kuitenkaan nimikkeessä 5903, 5906 tai 5907 mainituista kankaista. Autoilutakkien pituus vaihtelee reiden yläosasta aina reiden puoliväliin asti. Takit voivat olla yksi- tai kaksirivisiä.

Autoilutakeilla on yleensä seuraavat ominaisuudet:

- edestä kokonaan avattava, napeilla tai joskus myös vetoketjulla tai painonapeilla suljettava,
- vuori, myös irrotettava (myös topattu ja/tai tikattu),
- takahalkio tai sivuhalkiot.

Lisäksi autoilutakeissa voi olla:

- taskut,
- kaulus.

Autoilutakeilla ei ole seuraavia ominaisuuksia:

- huppu,
- vetonauha tai jokin muu kiristysväline vyötäröllä ja/tai helmassa. Takissa voi kuitenkin olla vyö.

Autoilutakkien kyseessä ollessa, ilmaisu 'ja niiden kaltaiset' sisältää myös vaatteet, joilla on muuten samat ominaisuudet kuin autoilutakeilla mutta niissä on huppu."

Sivu 222

Lisätään nimikettä 6102 koskevien selittävien huomautusten jälkeen seuraava teksti:

**"6102 10 10,
6102 20 10,
6102 30 10 Päällystakit, autoilutakit, viitat, kaavut ja niiden kaltaiset tavarat
ja
6102 90 10**

Alanimikkeiden 6101 10 10, 6101 20 10, 6101 30 10 ja 6101 90 10 selittävät huomautukset koskevat soveltuvin osin näitä alanimikkeitä, joten vastaavat naisten (ei tyttöjen) vaatekappaleiden mitat ovat:

Naisten (ei tyttöjen) vaatekappaleiden standardikokojen pituudet senttimetreinä, mitattuna selkäpuolelta niskasaumasta helmaan

S (small) pienet koot	M (medium) keskikoot	L (large) suuret koot
84 cm	86 cm	87 cm"

Vuoden 1984 televiestintälain (Telecommunications Act) 12 kohdan 6A alakohdan mukainen ilmoitus**Muutokset Vodafone Ltd:n ja BT Cellnetin toimilupiin**

(2001/C 295/03)

1. Kauppa- ja teollisuusministeri myönsi Telecom Securior Cellular Radio Ltd:lle 22. maaliskuuta 1994 ja Vodafone Ltd:lle 9. joulukuuta 1993 vuoden 1984 televiestintälain (jäljempänä "viestintälaki") 7 kohdan nojalla toimiluvat, joiden mukaisesti ne voivat käyttää toimilupien liitteessä A eriteltyjä televiestintäjärjestelmiä.
2. Televiestintähallinnon pääjohtaja (jäljempänä "pääjohtaja") teki 6. syyskuuta 2001 viestintälain, sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 2000 sähköisen viestinnän lailla (Electronic Communications Act), 12 kohdan perusteella hänelle kuuluvan toimivallan mukaisesti seuraavan muutoksen toimiluvan ehdon 1 osaan K:

Lisätään ehdon 70 jälkeen uusi ehto 70A.

3. Televiestintälain 12 kohdan 6A alakohdan mukaisesti pääjohtaja ilmoittaa, että syy muutoksen tekemiseen on luoda mekanismi, jolla voidaan taata, että ehdossa 70 tarkoitettua, terminointikorvauksiin sovellettavaa valvontaa jatketaan 12 kuukauden ajan 1. huhtikuuta 2002 lähtien 31. maaliskuuta 2003 saakka. Mekanismin tarkoitus on käyttää tapauksissa, joissa pääjohtaja saattaa kilpailukomitean (Competition Commission) (jäljempänä "komissio") käsiteltäväksi 31. tammikuuta 2002 mennessä toimilupiin myöhemmin tehtäviksi ehdottamiaan muutoksia sen seurauksena, että hän valvoo jatkuvasti kilpailua langattomiin puhelimiin soitettavien puhelujen markkinoilla. Pääjohtaja katsoo, että pidennetty soveltamisaika mahdollistaa käynnissä olevan valvonnan jatkamisen siihen saakka, kunnes komitealla on ollut riittävästi aikaa raportoida saamistaan tuloksista ja pääjohtajalla on ollut riittävästi aikaa panna täytäntöön komitean suositukset, joilla korjataan yleiselle edulle mahdollisesti aiheutuvat haittavaikutukset.

EUROOPAN KESKUSPANKKI

EUROOPAN KESKUSPANKIN LAUSUNTO,

annettu 11 päivänä lokakuuta 2001,

Euroopan unionin neuvoston pyynnöstä, joka koskee ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi työvoimakustannusindeksistä

(CON/2001/33)

(2001/C 295/04)

1. Euroopan keskuspankki (EKP) vastaanotti 17 päivänä syyskuuta 2001 Euroopan unionin neuvostolta lausuntopyynnön ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi työvoimakustannusindeksistä (jäljempänä "ehdotus").
2. EKP:n toimivalta antaa lausunto perustuu Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 105 artiklan 4 kohdan ensimmäiseen luetelmakohtaan. Tämän lausunnon on antanut EKP:n neuvosto Euroopan keskuspankin työjärjestyksen 17.5 artiklan ensimmäisen virkkeen mukaisesti.
3. Ehdotuksen tavoitteena on luoda yhteiset säännöt vertailukelpoisten työvoimakustannusindeksien laatimisesta, tietojen toimittamisesta ja indeksien arvioimisesta yhteisössä. Ehdotuksessa edellytetään erityisesti, että jäsenvaltiot toimittavat Euroopan komissiolle (Eurostat) vuosineljänneistä koskevat tiedot työvoimakustannuksista.
4. EKP suhtautuu myönteisesti ehdotukseen, joka on osa talous- ja rahaliiton (EMU) tilastovaatimuksia koskevaa toimintasuunnitelmaa (jäljempänä EMU-toimintasuunnitelma), jonka Euroopan komissio (Eurostat) on laatinut Ecofin-neuvoston pyynnöstä läheisessä yhteistyössä EKP:n kanssa. EMU-toimintasuunnitelma on vastaus tiedonantoa koskevia vaatimuksia EMU:ssa käsitelleen rahakomitean raporttiin, jonka Ecofin-neuvosto hyväksyi 18. tammikuuta 1999, sekä ensimmäisiin kahteen kehitysraporttiin, jotka koskivat tiedonantoa koskevia vaatimuksia EMU:ssa ja jotka talous- ja rahoituskomitea oli laatinut. Kolmannessa kehitysraportissa, jonka Ecofin-neuvosto hyväksyi 19. tammikuuta 2001, täsmennettiin myös voimassa olevien, tilastotietoja koskevien asetusten muuttamista koskeva aikataulu.
5. Työvoimakustannuksia koskevien yhdenmukaistettujen tietojen toimittamisella laajennetaan ja syvennetään tietoa, joka on saatavilla hintavakauden riskien analysoimista ja arvioimista varten EKP:n rahapolitiikan strategian toisen pilarin mukaisesti. Työvoimakustannukset ovat olennainen osa talouden tuotantokustannuksista kokonaisuutena arvioiden, ja niillä on merkittävä vaikutus hinnanmuodostukseen. Lisäksi työvoimakustannukset antavat tietoa kilpailukyvystä. Nyt saatavilla olevat työvoiman kokonaiskustannuksia Euroopassa koskevat tiedot, jotka perustuvat kansallisten tilastokeskusten Euroopan komissiolle (Eurostat) vapaaehtoisesti toimittamiin tietoihin, heijastavat huomattavia eroja niissä kansallisissa määrittelyissä, joita käytetään euroalueen tietojen laskemiseen. Neljännesvuosittaisia tietoja EKT 95:n kansallisesta tilinpidosta ei voida käyttää korvaavina tietoina, sillä ne eivät ole riittävän yksityiskohtaisia ja niiden laatu riippuu perustana olevien työvoimakustannuksia koskevien tietojen laadusta.
6. EKP haluaa korostaa, että se pitää tiettyjä ehdotukseen sisältyviä, EMU-toimintasuunnitelmaan jo kuuluvia seikkoja erityisen tärkeinä. Se ottaa kuitenkin huomioon, että tarve rajoittaa yritysten tiedonantovelvollisuutta on vaatinut merkittäviä kompromisseja.
 - a) Ehdotettu NACE Rev. 1, joka kattaa palvelusektorin: ehdotuksella katetaan yli 90 prosenttia euroalueen työvoimasta, kun tämänhetkiset tiedot kattavat vain 65 prosenttia. Tämä on merkittävä parannus, koska näin voidaan paremmin saada kokonaistaloudellinen käsitys työvoimakustannusten kehityksestä etenkin palvelusektorin kustannusten laajemman kattavuuden perusteella.
 - b) Ehdotettu NACE Rev. 1 -erittely: ehdotuksessa edellytetään yksityiskohtaisempien tietojen toimittamista. Tieto eritellään taloudellisen toiminnan mukaisesti, mikä on tärkeää kokonaistulosten muutosten selittämiseksi.
 - c) Sellaisen työvoimakustannusindeksin saatavuus, jossa bonusmaksut on toisaalta otettu huomioon ja toisaalta jätetty indeksin ulkopuolelle. Bonusmaksut ovat yleensä kokonaistyövoimakustannusten syklisiä tekijöitä, ja työvoimakustannuksia koskevan tiedon analysoiminen helpottuu suuresti, jos tämä tekijä voidaan erottaa kokonaistyövoimakustannuksista.
 - d) Ehdotettu vaatimus, jonka mukaan tiedot toimitetaan 70 päivässä: tämä parantaisi tiedonsaantia, sillä tällä hetkellä työvoimakustannuksia koskevan tiedon saatavuus on erittäin heikko, kun ensimmäiset Eurooppaa koskevat kokonaisarviot ovat käytettävissä vasta noin sadan päivän kuluessa.

- e) Takautuvan tiedon saatavuus sopivassa määrin: analysointia varten on tärkeää kyetä arvioimaan työvoimakustannusindeksiä pitkällä aikavälillä. EKP ottaa kuitenkin huomioon rasituksen, joka jäsenvaltioille aiheutuisi, mikäli niiden edellytettäisiin toimittavan täydelliset takautuvat tiedot. Näin ollen EKP suhtautuu myönteisesti siihen, että takautuvien tietojen toimittaminen rajoitetaan valittuihin työvoimakustannuseriin ja ainoastaan NACE:n pääluokkiin C–K.
- f) Hyvien euroalueen aggregaattien kokoamiseen tarvittavan tiedon vertailtavuuden parantaminen: koska jäsenvaltiot voisivat edelleen käyttää eri lähteiden yhdistelmää, 10 artiklassa esitetyt täytäntöönpanotoimet voisivat sisältää jaksoittaisen arvion niiden käytöstä kansallisesti, sekä muista mahdollisista seikosta, jotka hankaloittavat vertailua.
7. EKP suhtautuu erittäin myönteisesti ehdotetun asetuksen täytäntöönpanemisesta esitettyyn aikatauluun ja pyytää, että jäsenvaltiot eivät vaatisi poikkeuksia. Mikäli jäsenvaltiot vaativat laajempia mahdollisia poikkeuksia, NACE:n pääluokkia C–K koskevat täysin yhdenmukaistetut Eurooppaa koskevat kokonaistiedot olisivat saatavilla vasta vuonna 2004 ja täydelliset Eurooppaa koskevat kokonaistiedot, mukaan lukien NACE:n pääluokat L–O, olisivat saatavilla vasta vuonna 2007. Tällöin voisi vaarantua myös Ecofin-neuvoston kannattama tavoite 80 prosentin kattavuudesta euroalueella vuoden 2002 loppuun mennessä.
8. Tämä lausunto julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tehty Wienissä 11 päivänä lokakuuta 2001.

EKP:n puheenjohtaja
Willem F. DUISENBERG

II

(Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osastoa koskevat valmistavat säädökset)

Alankomaiden kuningaskunnan aloite neuvoston päätöksen tekemiseksi joukkotuhonnasta, rikoksista ihmisyyttä vastaan ja sotarikoksista vastuussa olevia henkilöitä koskevan eurooppalaisen yhteyspisteiden verkoston perustamisesta

(2001/C 295/05)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osaston 31 artiklan ja 34 artiklan 2 kohdan c alakohdan,

ottaa huomioon Alankomaiden kuningaskunnan aloitteen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Entisen Jugoslavian ja Ruandan kansainväliset rikostuomioistuimet ovat vuodesta 1995 tutkineet, asettaneet syytteeseen ja tuominneet teoista, jotka koskevat sotalakien ja -käytäntöjen rikkomista, joukkotuhontaa sekä rikoksia ihmisyyttä vastaan.
- (2) Kansainvälisen rikostuomioistuimen Roomassa 17 päivänä heinäkuuta 1998 hyväksytyssä perussäännössä määrätään, että koko kansainvälistä yhteisöä huolestuttavat vakavat rikokset, erityisesti joukkotuhonta, rikokset ihmisyyttä vastaan ja sotarikokset eivät saa jäädä rankaisematta, ja että asianmukainen syytteesenpano on varmistettava toteuttamalla toimia kansallisella tasolla ja vahvistamalla kansainvälistä yhteistyötä.
- (3) Rooman perussäännössä muistutetaan, että jokaisella valtiolla on velvollisuus käyttää lainkäyttövaltaansa rikosasioissa henkilöihin, jotka ovat vastuussa tällaisista kansainvälisistä rikoksista.
- (4) Rooman perussäännössä korostetaan, että perussäännön nojalla perustettu kansainvälinen rikostuomioistuin täydentää kansallista rikosoikeudellista toimivaltaa.
- (5) Kaikki Euroopan unionin jäsenvaltiot ovat allekirjoittaneet tai ratifioineet Rooman perussäännön.
- (6) Jäsenvaltiot joutuvat tekemisiin henkilöiden kanssa, jotka ovat olleet osallisina näissä rikoksissa ja etsivät pakopaikkaa Euroopan unionin rajojen sisäpuolelta.
- (7) Kyseisten rikosten tehokkaan tutkinnan ja syytteesenpanon onnistuminen kansallisella tasolla riippuu suuressa määrin tällaisten rikosten torjunnasta vastaavien eri viranomaisten välisestä tiiviistä yhteistyöstä.
- (8) On tarpeen, että Rooman perussäännön osapuolina olevien valtioiden, Euroopan unionin jäsenvaltiot mukaan

lukien, asianomaiset viranomaiset toimivat tältä osin tiiviissä yhteistyössä.

- (9) Tiivistä yhteistyötä edistetään sillä, että jäsenvaltiot tekevät mahdolliseksi suoran yhteydenpidon keskitettyjen, erikoistuneiden yhteyspisteiden välillä.
- (10) Näiden yhteyspisteiden välisen tiiviin yhteistyön kautta voi syntyä kokonaisempi käsitys näihin rikoksiin osallistuneista henkilöistä sekä siitä, missä jäsenvaltiossa he joutuvat tutkittaviksi.
- (11) Tämä päätös ei vaikuta oikeusviranomaisten välistä keskinäistä oikeusapua rikosasioissa koskeviin yleissopimuksiin, sopimuksiin tai järjestelyihin,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Yhteyspisteiden nimeäminen ja niistä ilmoittaminen

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä yhteyspiste joukkotuhontaa, rikoksia ihmisyyttä vastaan ja sotarikoksia koskevaa tutkintaa varten.
2. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava kirjallisesti neuvoston pääsihteeristölle tämän päätöksen merkityksen mukainen yhteyspisteensä. Pääsihteeristö huolehtii ilmoituksen välittämisestä jäsenvaltioille.

2 artikla

Tietojen kerääminen ja vaihtaminen

1. Kunkin yhteyspisteen ensisijaisena tehtävänä on kyseisiä rikoksia koskevien tietojen kerääminen ja hallinnointi rikostutkintaa varten.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteyspisteet vaihtavat kansallisen toimivaltansa mukaisesti oma-aloitteisesti tai pyynnöstä kaikkia käytettävissä olevia tietoja, joilla voi olla merkitystä tällaisten rikosten tutkinnassa.

3 artikla

Selvityspyynnöt

1. Tämän päätöksen mukaisesti esitettyyn pyyntöön on liitettävä lyhyt selostus asiaan liittyvistä seikoista, jotka ovat pyynnön esittävän yhteyspisteen tiedossa. Sen on pyynnössä ilmoitettava, mihin pyydettyjä tietoja käytetään.

⁽¹⁾ EYVL C ...

2. Kun pyyntö tehdään tämän päätöksen mukaisesti, pyynnön vastaanottaneen yhteyspisteen on toimitettava kaikki asiankuuluvat tiedot, ilman että jäsenvaltioiden välillä sovellettavien yleissopimusten tai sopimusten mukainen virallinen kirjallinen pyyntö on tarpeen.

3. Yhteyspisteellä ei ole velvollisuutta antaa tietoja, jotka voivat häiritä pyynnön vastaanottaneessa jäsenvaltiossa tai kansainvälisessä rikostuomioistuimessa suoritettavana olevaa rikostutkintaa, tai joka rikostuomioistuimeen liittyen oikeuttaisi vetoamaan rikostuomioistuimen perussäännön 72 artiklaan. Kieltyminen on perusteltava asianmukaisesti.

4 artikla

Tietojen käyttö

1. Tämän päätöksen säännösten mukaisesti saatuja tietoja tai asiakirjoja on määrä käyttää 2 artiklan 2 kohdassa säädettyihin tarkoituksiin.

2. Tämän päätöksen mukaisesti tietoja tai asiakirjoja toimitaessaan lähetävä yhteyspiste voi asettaa rajoituksia ja ehtoja tietojen käytölle muihin kuin 1 kohdassa tarkoitettuihin tarkoituksiin. Vastaanottavan yhteyspisteen on noudatettava näitä rajoituksia ja ehtoja.

3. Jos jäsenvaltio haluaa käyttää tutkintaa varten toimitettuja tietoja tai asiakirjoja 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti, lähettävä jäsenvaltio ei voi evätä suostumustaan tällaiseen käyttöön, paitsi jos se voi tehdä niin kansallisessa lainsäädännössään olevien rajoitusten tai 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen edellytysten nojalla. Suostumuksen epääminen on perusteltava asianmukaisesti.

4. Yksilöiden suojelusta henkilötietojen automaattisessa tietojenkäsittelyssä 28 päivänä tammikuuta 1981 tehdyn Euroopan neuvoston yleissopimuksen mukaisesti ja ottaen huomioon henkilötietojen käytön sääntelemisestä poliisialalla 17 päivänä syyskuuta 1987 annetun Euroopan neuvoston ministerikomitean suosituksen N:o R(87) 15, toimitettujen tietojen suojaamiseen on sovellettava vähintään vastaavia salassapitovelvollisuutta ja henkilötietojen suojaa koskevia sääntöjä kuin ne kan-

sallisen lainsäädännön säännöt, joita sovelletaan pyynnön esittäneeseen yhteyspisteeseen.

5 artikla

Tietojen välittäminen ilman pyyntöä

1. Yhteyspisteet voivat sovellettavan kansallisen lainsäädäntönsä puitteissa ja ilman erityistä pyyntöä vaihtaa asiaa koskevia tietoja.

2. Edellä 4 artiklaa sovelletaan tämän artiklan nojalla toimitettuihin tietoihin.

6 artikla

Täytäntöönpan

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että ne kykenevät tämän päätöksen säännösten mukaiseen täysimääräiseen yhteistyöhön viimeistään vuoden kuluttua tämän päätöksen voimaantulosta.

7 artikla

Tutkintaa ja syytteenpanoa koskeva kansallinen vastuu

Joukkotuhontaa, rikoksia ihmisyyttä vastaan ja sotarikoksia koskevien tietojen vaihdosta sekä näiden rikosten tutkinnasta ja syytteenpanosta vastaavat edelleen kansalliset viranomaiset.

8 artikla

Voimaantulo

Tätä päätöstä noudatetaan päivästä, jona se tehdään.

Tehty ...

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

...

Belgian kuningaskunnan, Ranskan tasavallan, Espanjan kuningaskunnan ja Yhdistyneen kuningaskunnan aloite yhteisiä tutkintaryhmiä koskevan neuvoston puitepäätöksen tekemiseksi

(2001/C 295/06)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 34 artiklan 2 kohdan b alakohdan,

ottaa huomioon Belgian kuningaskunnan, Ranskan tasavallan, Espanjan kuningaskunnan ja Yhdistyneen kuningaskunnan aloitteen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Eräs unionin tavoite on antaa kansalaisille korkeatasoinen suoja vapautteen, turvallisuuden ja oikeuteen perustuvalla alueella, ja se on saavutettava estämällä ja torjumalla rikollisuutta jäsenvaltioiden poliisivoimien, tulliviranomaisten ja muiden toimivaltaisten viranomaisten tiiviimmällä yhteistyöllä.
- (2) Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 kokoontuneessa Eurooppa-neuvostossa vaadittiin, että ensi vaiheessa on perustettava viipymättä Euroopan unionista tehdyssä sopimuksessa tarkoitettuja yhteisiä tutkintaryhmiä, joiden tehtävänä on huumausaine- ja ihmiskaupan sekä terrorismin torjunta.
- (3) Neuvoston Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 34 artiklan mukaisesti keskinäisestä oikeusavusta rikosasioissa Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä tekemän yleis-sopimuksen ⁽¹⁾ 13 artiklassa määrätään yhteisten tutkintaryhmien perustamisesta ja toiminnasta.
- (4) Neuvosto kehottaa voimakkaasti toteuttamaan toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tämä yleissopimus ratifioidaan mahdollisimman pian ja joka tapauksessa vuoden 2002 kuluessa.
- (5) Neuvosto tunnustaa, että on tärkeää vastata nopeasti Eurooppa-neuvoston kehotukseen yhteisten tutkintaryhmien pikaisesta perustamisesta.
- (6) Neuvosto katsoo, että kansainvälisen rikollisuuden torjumiseksi mahdollisimman tehokkaasti on aiheellista, että unionin tasolla hyväksytään tässä vaiheessa yhteisiä tutkintaryhmiä koskeva oikeudellisesti sitova väline, jota sovelletaan huumausaine- ja ihmiskauppaa sekä terrorismia koskevaan yhteiseen tutkintaan.

(7) Neuvosto katsoo, että tällaisia ryhmiä olisi perustettava ensisijaisesti terroristien tekemien rikosten torjumiseksi.

(8) Jäsenvaltioiden, jotka perustavat ryhmän, olisi päätettävä sen kokoonpanosta, tarkoituksesta ja toiminnan kestosta.

(9) Jäsenvaltioiden, jotka perustavat ryhmän, olisi voitava mahdollisuuksien mukaan ja sovellettavaa lakia noudattaen päättää, että henkilöt, jotka eivät edusta jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia, ottavat osaa ryhmän toimintaan, ja että tällaiset henkilöt voivat olla myös esimerkiksi Europolin, komission (OLAF) tai kolmansien maiden viranomaisten, ja erityisesti Yhdysvaltojen lainvalvontaviranomaisten edustajia. Ryhmän perustamista koskevassa sopimuksessa olisi tällöin määriteltävä kysymykset, jotka liittyvät tällaisten edustajien vastuuseen.

(10) Yhteisen tutkintaryhmän olisi jäsenvaltion alueella toimiesaan noudatettava kyseiseen jäsenvaltioon sovellettavaa lakia.

(11) Puitepäätös ei saisi vaikuttaa muihin voimassa oleviin yhteisten tutkintaryhmien perustamista tai niiden toimintaa koskeviin säännöksiin tai järjestelyihin,

ON TEHNYT TÄMÄN PUITEPÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Yhteiset tutkintaryhmät

1. Kahden tai useamman jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat keskinäisestä sopimuksesta perustaa yhteisen tutkintaryhmän tiettyä tarkoitusta varten määrääjäksi, jota voidaan jatkaa keskinäisellä sopimuksella, suorittaakseen rikostutkintaa yhdessä tai useammassa ryhmän perustaneessa jäsenvaltiossa. Ryhmän kokoonpanosta määrätään sopimuksessa.

Yhteinen tutkintaryhmä voidaan perustaa erityisesti

- a) jos jäsenvaltion on rikoksen selvittämiseksi suoritettava vaikeaa ja vaativaa tutkintaa, jolla on yhteyksiä toiseen jäsenvaltioon;
- b) jos useat jäsenvaltiot suorittavat rikoksen selvittämiseksi tutkintaa, joka tapauksen luonteen vuoksi edellyttää koordinoitua ja yhteistä toimintaa tutkintaan osallistuvissa jäsenvaltioissa.

⁽¹⁾ EYVL C 197, 12.7.2000, s. 1.

Yhteisen tutkintaryhmän perustamista koskevan pyynnön voi esittää mikä tahansa asianomaisista jäsenvaltioista. Tutkintaryhmä perustetaan yhteen niistä jäsenvaltioista, joissa tutkinta oletettavasti suoritetaan.

2. Yhteisen tutkintaryhmän perustamista koskevassa pyynnössä on annettava keskinäistä oikeusapua rikosasioissa koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen 14 artiklan ja 27 päivänä kesäkuuta 1962 tehdyn Benelux-yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna 11 päivänä toukokuuta 1974 tehdyllä pöytäkirjalla, 37 artiklan asiaa koskevissa määräyksissä tarkoitettut tiedot, sekä lisäksi tehtävä ehdotuksia ryhmän kokoonpanosta.

3. Yhteinen tutkintaryhmä työskentelee tutkintaryhmän perustaneiden jäsenvaltioiden alueella seuraavien yleisten edellytysten mukaisesti:

- a) Ryhmän johtaja on sen rikostutkintaan osallistuvan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen edustaja, jossa ryhmä toimii. Ryhmän johtaja toimii kansallisen lainsäädäntönsä mukaisen toimivaltansa rajoissa.
- b) Ryhmä noudattaa toiminnassaan sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jossa se toimii. Ryhmän jäsenet suorittavat tehtävänsä a alakohdassa tarkoitettun henkilön johdolla ottaen huomioon ehdot, jotka heidän omat viranomaisensa ovat asettaneet ryhmän perustamisesta tehdystä sopimuksessa.
- c) Jäsenvaltio, jonka alueella ryhmä toimii, vastaa sen toiminnan vaatimista järjestelyistä.

4. Tässä puitepäätöksessä yhteiseen tutkintaryhmään "lähetetyillä" jäsenillä tarkoitetaan sen niitä jäseniä, jotka tulevat muista jäsenvaltioista kuin siitä jäsenvaltiosta, jossa ryhmä toimii.

5. Yhteiseen tutkintaryhmään lähetetyillä jäsenillä on oikeus olla läsnä silloin, kun toimintajäsenvaltiossa toteutetaan tutkintatoimia. Ryhmän johtaja voi kuitenkin erityisistä syistä päättää toisin sen valtion lainsäädännön mukaisesti, jossa ryhmä toimii.

6. Yhteisen tutkintaryhmän johtaja voi sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jossa ryhmä toimii, antaa tutkintaryhmään lähetettyjen jäsenten vastata joidenkin tutkintatoimien toteuttamisesta, jos sen jäsenvaltion, jossa ryhmä toimii, toimivaltaiset viranomaiset sekä lähetävä jäsenvaltio ovat tämän hyväksyneet.

7. Jos yhteisen tutkintaryhmän työ edellyttää, että tutkintatoimia toteutetaan jossakin tutkintaryhmän perustaneista jäsenvaltioista, kyseisen jäsenvaltion tutkintaryhmään lähetettävät jäsenet voivat pyytää omia toimivaltaisia viranomaisiaan toteutta-

maan nämä toimet. Toimia harkitaan asianomaisessa jäsenvaltiossa samoin edellytyksin, joita sovellettaisiin, jos niitä pyydetäisiin kotimaisen tutkinnan yhteydessä.

8. Jos yhteinen tutkintaryhmä tarvitsee apua muulta kuin yhteisen tutkintaryhmän perustaneelta jäsenvaltiolta tai kolmannelta valtiolta, toimintavaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat esittää apua koskevan pyynnön tämän muun valtion toimivaltaisille viranomaisille asiaa koskevien välineiden tai järjestelyjen mukaisesti.

9. Yhteisen tutkintaryhmän jäsen voi kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti ja toimivaltansa rajoissa toimittaa ryhmän suorittamaa rikostutkintaa varten ryhmälle tietoja, jotka ovat saatavilla hänet lähettäneessä jäsenvaltiossa.

10. Tietoja, joita jäsen tai lähetetty jäsen laillisesti saa kuullessaan yhteiseen tutkintaryhmään, ja jotka eivät muuten olisi asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten saatavissa, voidaan käyttää seuraaviin tarkoituksiin:

- a) tarkoituksiin, joita varten tutkintaryhmä on perustettu;
- b) rikosten paljastamiseen, tutkintaan ja niitä koskevaan syytteenpanoon edellyttäen, että jäsenvaltio, jossa tiedot saatiin käyttöön, on antanut tähän ennakolta luvan. Tämä lupa voidaan evätä ainoastaan, jos tällainen käyttö vaarantaisi rikostutkinnan kyseisessä jäsenvaltiossa tai siltä osin kuin tämä jäsenvaltio voisi kieltäytyä antamasta keskinäistä apua;
- c) yleiselle turvallisuudelle aiheutuvan välittömän ja vakavan uhan ehkäisemiseksi ja sanotun vaikuttamatta b alakohdan soveltamiseen, jos myöhemmin aloitetaan rikostutkinta;
- d) muihin tarkoituksiin sen mukaisesti kuin ryhmän perustaneet jäsenvaltiot sopivat.

11. Tämän puitepäätöksen säännökset eivät vaikuta muihin yhteisten tutkimusryhmien perustamista tai toimintaa koskeviin voimassa oleviin säännöksiin tai järjestelyihin.

12. Siinä määrin, kuin asianomaisten jäsenvaltioiden lainsäädännön ja näiden valtioiden välillä sovellettavien oikeudellisten välineiden määräysten mukaan on mahdollista, voidaan sopia järjestelyistä, joiden mukaan muut henkilöt kuin ryhmän perustaneiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten edustajat voivat osallistua yhteisen tutkintaryhmän toimintaan. Näitä henkilöitä voivat olla esimerkiksi Euroopan unionista tehdyn sopimuksen nojalla perustettujen elinten virkamiehet. Ryhmän jäsenille ja lähetetyille jäsenille tämän puitepäätöksen nojalla annetut oikeudet eivät koske näitä henkilöitä, ellei sopimuksessa nimenomaisesti toisin todeta.

*2 artikla***Virkamiesten rikosoikeudellinen vastuu**

Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen tehtävien aikana muun jäsenvaltion kuin toimintajäsenvaltion lähettämien virkamiesten katsotaan olevan toimintajäsenvaltion virkamiehiä sellaisten rikosten osalta, joiden kohteeksi he joutuvat tai joita he tekevät.

*3 artikla***Virkamiesten yksityisoikeudellinen vastuu**

1. Kun jäsenvaltion virkamiehet tämän yleissopimuksen 1 artiklan mukaisesti toimivat toisessa jäsenvaltiossa, ensin mainittu jäsenvaltio on vastuussa heidän tehtävänsä aikana aiheuttamista vahingoista sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jonka alueella nämä toimivat.

2. Jäsenvaltion, jonka alueella 1 kohdassa tarkoitettu vahinko aiheutuu, on hyvittävä se samoin edellytyksin, joita sovelletaan sen omien virkamiesten aiheuttamaan vahinkoon.

3. Jäsenvaltio, jonka virkamiehet ovat aiheuttaneet vahinkoa henkilölle toisen jäsenvaltion alueella, on suoritettava tälle toiselle jäsenvaltiolle kaikki korvaukset, joita tämä on maksanut vahingon uhreille tai heidän oikeudenomistajilleen.

4. Kunkin jäsenvaltion on pidättäydyttävä 1 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa vaatimasta kärsimiensä vahinkojen korvaamista toiselta jäsenvaltiolta, sanotun kuitenkin rajoittamatta sen oikeuksia kolmansiin osapuoliin nähden ja 3 kohdan soveltamista.

*4 artikla***Täytäntöönpano**

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tämän puitepäätöksen noudattamisen edellyttämät toimenpiteet 1 päivään heinäkuuta 2002 mennessä.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava neuvoston pääsihteeristölle ja komissiolle kirjallisina kaikki säännökset, jotka ne ovat antaneet tämän puitepäätöksen mukaisten velvoitteiden saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöään. Komissio toimittaa näiden ja muiden tietojen pohjalta 1 päivään heinäkuuta 2004 mennessä neuvostolle kertomuksen tämän puitepäätöksen soveltamisesta. Neuvosto arvioi, miten jäsenvaltiot ovat noudattaneet puitepäätöstä.

*5 artikla***Voimaantulo**

Tämä puitepäätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä. Sitä lakataan noudattamasta, kun keskinäistä oikeusapua rikosasioissa Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä koskeva yleissopimus on tullut voimaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty . . .

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

. . .